



HB 1836

2003-03-06

Könyvtári HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XLVI. évfolyam 8-9. szám  2002.  Ára: 20,- Ft.

Megújulás után, megújulás előtt

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központi könyvtárának rekonstrukciója joggal keltette fel széles szakmai körök, de a nagyközönség érdeklődését is. Ezért indokolt, hogy a TMT szerkesztősége teret nyisson a könyvtár munkatársai számára, hogy részletesebben, habár terjedelem által mélyebben korlátozottan mutassák be könyvtárunk tevékenységét, eddig elért eredményeiket, és a jövőre vonatkozó terveiket lapunk olvasóközönségének.

A változatos tematikájú írásokat e bevezető egyenként aligha tudja bemutatni, ezért inkább csak néhány szempont kiragadására korlátozza magát.

Az első, megfontolásra érdemes tanulság az, hogy egy fejlesztés megvalósítása nemhogy pihenésre készítetné az intézményt, hanem máris új tennivalókat indukál. Könyvtárunk is ahelyett, hogy jól megérdemelt babérjain pihenne, máris új, s tegyük hozzá, a központi könyvtári rekonstrukció hatalmas munkájához képest sem csekélyebb feladatokat tűz maga elé.

A második tanulság az, hogy koránt sincs egymással ellentétben a hagyományok megőrzése és a megújulás. A régóta épülő alapok teszik lehetővé, de indokolják is, hogy a könyvtár továbblépjen a mai és a jövő követelményeivel megbirkózni képes könyvtári rendszer kialakításában.

A harmadik tanulság – óvatosan írom le – talán az lehet, hogy a feltételek megléte esetén nincsenek egymást kizáró viszonyban olyan fogalmak, mint a szakkönyvtári tudományosság és a közkönyvtári használóbarátság, központi könyvtár és III. kategóriás hálózati tagkönyvtár, közhaszn és muzeális értékőrzés, gyerek és kutató.

A tanulságok leszűrését folytathatnám a közlemények gazdag kínálata alapján. Nem hagyhatom azonban megemlítetlenül Hegedűs Péter és Hefkó Mihály írását, amely szerényen, de határozottan hívja fel a figyelmet a központi könyvtár építészeti-belsőépítészeti értékeire. Bizony, szerencsés volt a könyvtár olvasóközönsége és munkatársi gárdája, hogy ilyen partnerekre lelt a tervezőkben.

S végezetül. E bevezető írója szívesen emlékszik vissza szakmai pályafutásának a FSZEK-ben eltöltött szakaszára, s talán maga is megtette a tőle telhetőt. Úgy látja azonban, hogy a továbbszolgáló hajdani munkatársai és újonnan munkába állt kollégái túllépnek azokon a horizontokon, amelyeket ő látott, s az ő álmai megvalósítása után most vágnak csak igazán bele a könyvtári szolgálat fejlesztésének hatalmas, de gyönyörű vállalkozásába.

Leltár a Központi Könyvtárban

A Központi Könyvtár 2002-ben teljes körű állományellenőrzést hajtott végre. A munkát megelőzte az úgynevezett próbaleltár 2001 nyarán. Legfőbb okunk ere a könyvtár olvasóforgalmi tereiben elhelyezett állomány egy részének átjelzetelése volt, az új állomány-elhelyezési rendnek megfelelően. A régi TO rendszerű raktári jelzeteket felváltottuk az országosan használt ETO szakcsoport kódokkal. A szabadpolc, böngészde, gyermekkönyvtár és az olvasótermi állomány ellenőrzésével egy időben – mivel leltári célprogrammal nem rendelkezünk 2001-ben – a leltár tényét az adatbázisban a katalogizálási modul „f” mezőjébe jelöltük, a könyvön bélyegzővel. Az állomány ellenőrzés célja nemcsak a dokumentum meglétének regisztrálása, hanem a példányadatok ellenőrzése. Az adatok ellenőrzése kiterjedt a leltárszám, szakjelzet, ill. raktári állomány esetén raktári jelzet, cím és teremkód behasonlítására. 2001-ben az olvasóforgalmi terekben lévő állományellenőrzését befejeztük, kivételt képeztek a kölcsönzésben lévő példányok.

A 2001 szeptemberi nyitást követően az állományellenőrzést folytattuk, majd november-től 2002 márciusáig a leltár szünetelt, mivel az adatbázis konverziója után készülhetett el az állományellenőrzést könnyítő leltári modul. Március 25-ig, a Corvina leltári moduljának indulásáig mintegy 100 000 példányt sikerült ellenőrizni. A modult a szoftvert fejlesztőknek már úgy specifikáltuk, – hogy az ellenőrzött példányrekordokat minél kevesebb módosítással és minél egyszerűbb kezelést igényelve – a legfontosabb példányadatok azonnal módosíthatók legyenek.

2002 februártól 10 fő többlet létszámot kapott az osztályunk, lehetőséget biztosítva arra, hogy a raktári közel 400 000 példányrekord ellenőrzését nyitva tartás alatt elkezdhesük. A leltári szoftvert az erre szervezett tanfolyamon gyakoroltattuk be a leltározásban résztvevő kollegákkal. A tanfolyamokat felhasználtuk arra, hogy a leltározás szabályait is elsajátíttassuk (dupla leltárszám, cím nem egyezik a példánnyal, vagy technikailag a bélyegzőt hova kell tenni stb.). A különféle típusú problémákat a könyvekben színcsík-kal jelöltük. A tanfolyam befejezését követő-

en a 6. szinti raktárban az erre kialakított ideiglenes munkahelyeken 5 pár elkezdte a napi állományellenőrzést.

A statisztikai modul speciális lekérdezése segítségével a felhasználói azonosító alapján minden munkatársnak és vezetőnek a napi teljesítményeket módja volt követni. A norma páronként 600 példány állományellenőrzése volt. Egészséges verseny alakult ki a kollégák között, így könnyebb állományrészek esetében sokszor a gyorsabb párok 1200 példány ellenőrzését is teljesíteni tudták. A nehezebb, problémásabb állományrészeknél – pl. napilapok esetében – a napi 300-as teljesítménynek is nagyon örültem.

A statisztikai modulon keresztül természetesen a már ellenőrzött és a hátralévő példányok számát is követni tudtuk.

A nyári zárást követően a Központi Könyvtár összes munkatársának az állományellenőrzés volt a fő feladata. Júliusban kb. 15 fős egyetemi hallgató nyári munkás is segítségünkre volt. A tapasztalatlan munkatársakat a saját dolgozóinkkal tettük munka-párba.

Az állományellenőrzést arra is felhasználtuk, hogy a legkeresettebb, legolvasottabb állományrészt (kb. 15 000) példányt a szabadpolcra áthelyezzük.

Az állományellenőrzés által felvetett legfontosabb problémák:

- a leltár megkezdését követően kiderült, hogy a példányadatok kb. 10%-a, a bibliográfiai adatok néhány %-a nem volt a rendszerben;

- a folyóiratok állományellenőrzése előtt – a régi kartoték-nyilvántartás nem tételes volta miatt – tételesen fel kellett vennünk az állományt. Ami a nyilvántartásban tételes volt, azt a Szerzeményezési és Feldolgozó Főosztály munkatársai a törzslapról a rendszerbe vitték;

- a 8. szinti X-es (régii) állomány főként sorozatoknak, a helyrajzi szám egyben a leltárszámot is jelölte. A leltárszám egyediségét a helyrajzi szám perezésével tudták elérni;

- a 8. szinti 01 és 02-es állomány leltárszáma szintén nem volt egyedi. A példány-

adatok ezen állományrész tekintetében többnyire nem szerepeltek az adatbázisban;

– a 8. szinti sima számok (500-5000-ig) nagyobb részéhez tartozó példányadatokat a Kölcsönzési és raktári osztály munkatársainak kellett az állományellenőrzéssel párhuzamosan megoldani.

A következő megoldásokat alkalmaztuk:

A 6. szinten a 300 000 műből kb. 6000-7000 példány és több ezer bibliográfiai rekord bevitelét kellett megoldani. Az Internet termet műhellyé alakítva, futószalagmunkaszervezéssel tömegesen vittük be a rekordokat. (2-3 kolléga lekereste a rekordot, ha volt bibliográfiai leírása, akkor a példányozók bevitték, ha nem akkor a feldolgozó kollégák vitték be a bibliográfiai leírást, majd jöttek a példányozók és legvégén elvégeztük a leltárt.)

A 7. szinten a folyóiratok példányozását helyben oldottuk meg. Azoknak a folyóiratoknak amelyeknek nem volt leltárszáma – az állomány részeként, egy raktári/leltári számon tárolt több évfolyam – megkülönböztető jelzetet kaptak, így bármikor a leltárszámuk korrigálható (kb. a folyóiratok $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{5}$ részét példányozni volt szükséges).

A 8. szinten a 01 és 02 állomány bevitelénél a példányhoz vonalkód rendeléssel oldottuk meg, hogy a példány egyedi legyen.

Ellenőrzések:

Termenként, teremként a kinyomtatott hiányjegyzékeket háromszor ellenőriztük. A külső raktárba szintén kimentünk ellenőrizni.

Az egész Központi Könyvtár és Szerzeményezési és Feldolgozó Főosztály összehangolt munkája révén az állományellenőrzést szeptemberig befejeztük. Szeptember köze-

pég az irattárban fellelt törlési jegyzékeket ellenőriztük. Nyugodtan mondhatjuk, a nyilvántartás 50 éves restanciáját kellett ennyire rövid idő alatt helyrehoznunk. Sok esetben a 30-40 éves címleltárkönyvekhez voltunk kénytelenek visszanyúlni. Érdekességként említem, hogy egyik címleltárkönyvben 1945 márciusi törlési jegyzéket talált az egyik feldolgozó kolléga, amiből volt, ami élőként szerepelt az adatbázisban.

A leltár eredményeképpen adatbázisunkba kb. 80 000 példányrekord került be és közel 17 000 példány törlésre jelölve letiltási kóddal került ki a katalógusunkból. A hiányok egy része valószínűleg adminisztrációs hiba, ezekben az esetekben a régi kivonási jegyzékeket nem találtuk meg. A Központi Könyvtár majd 1 300 000 példányos állományának – ebből 840 000 egyedi és mintegy félmillió összesített nyilvántartású (fotók, metszetek, plakátok stb.) – teljes felülvizsgálatát végeztük el.

A Zenei Gyűjtemény több mint 80 000 dokumentumának ellenőrzése alapvetően a hagyományos egyedi leltárkönyvvel való egyeztetéssel történt. A leltár tényét a Corvina adatbázisában is regisztrálták.

A teremkód és aktuális jelzet nélküli dokumentumok javítva lettek, többször felülvizsgáltuk a dupla leltárszámmal rendelkező dokumentumokat.

E rövid beszámoló írása közben, a Fővárosi Önkormányzat engedélyezte a hiány leírását. Ettől függetlenül még utoljára átvizsgáljuk a hiányjegyzékeket, hogy véletlenül sem kerüljön élő példány a leírandók közé.

Óriási munkával nagyon sikeres állományellenőrzésen vagyunk túl.

Babákné Kálmán Mariann



Fővárosi Könyvtári Napok 2002

FKN a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban

A konferencia programja

A KONFERENCIA PROGRAMJA

Elnök: Litván György történész

SZABÓ ERVIN A 20. SZÁZAD FORDULÓJÁNAK SZELLEMI-POLITIKAI MOZGALMAIBAN

Tudomány és politika Szabó Ervin életművében

Litván György történész

Szabó Ervin és a szocialista mozgalom

Hajdu Tibor történész

A természeti törvény társadalmá és a társadalom természeti törvénye – Somló

Bódog és Szabó Ervin vitája 1903-ban

Saad József szociológus

A NAGYVÁROSSÁ VÁLÓ BUDAPEST ÉS A VÁROSIGAZGATÁS MODERNIZÁCIÓJA

Kulturális modernizmus és identitásválság a századelő Budapestjén

Gyáni Gábor történész

A mintaadó főváros – Művelődéspolitika és mecenatúra a Bárczy - korszakban

Erdői Gyöngyi történész

Szabó Ervin Bárczy István "agytrösztjében"

Sipos András főlevéltáros

A MŰVELŐDÉSPOLITIKUS – KÖNYVTÁRIGAZGATÓ

Szabó Ervin külföldi könyvtári kapcsolatai

Remeté László, az irodalomtudományok kandidátusa

A nyilvános közkönyvtár eszményének alakulása a 20. század fordulóján

Voit Krisztina ny. tanszékvezető egyetemi docens

A közkönyvtári hálózat létrehozása: ideák és reáliák

Katsányi Sándor, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár ny. fősztályvezetője

A főváros könyvtárnoka

Százhuszonöt éve született Szabó Ervin

Nevét ma a főváros könyvtára viseli, s a közelmúltban konferenciát rendeztek születésének százhuszonötödik évfordulója alkalmából. Szabó Ervin az ünnepeket, akit névleg ismerünk, de akiről keveset tudunk, keveset beszélünk.

Mint az előadásokból kitűnt, Szabó Ervin esetében külön kell választani a forradalmi szocialista gondolkodót és az elmélyült könyvtárost, könyvtáralapítót. Marx munkáit fordította, s egyben első bírálója volt az ortodox marxistáknak. Ő lett a szociáldemokrata párt teoretikusa, munkatársa volt a Népszavának és szerkesztője a Huszadik Század című folyóiratnak, mindennek ellenére, amikor 1904-ben a Fővárosi Könyvtárba került, írásban tett ígéretet, hogy munkája során szocialista nézeteit nem érvényesíti. Párt-

tisztséget nem vállalt, pártjellegű írásait névtelenül vagy álnéven jelentette meg. Alkalmatlan volt bármiféle politikai vezér szerepre. Csupán szerelme a cselekvésnek s rabja a gondolatnak – mondta róla az egyik előadó, *Litván György* történész.

Szabó Ervin a parlamenti és az iparkamarai könyvtár után 1904-ben került a Fővárosi Könyvtárba, amely akkor csak a városházi alkalmazottak számára volt látogatható. Szabó Ervin volt a nyitott könyvtár szemléletének kidolgozója, az angol public library mintájára. Ő honosította meg a tizedes osztályozást, amelynek segítségével könnyen áttekinthető a könyvállomány. Ugyancsak az ő kezdeményezése volt a hálózati rendszer kialakítása. Az ennek szellemében átalakított nyilvános Fővárosi Könyvtárnak ő lett az első igaz-

gatója 1910-ben, s mindjárt egy hatalmas városi könyvtárépületet terveztetett Lajta Bélával a Köztársaság térre. Ez azonban a háború miatt nem valósult meg.

Dr. Fodor Péter, a fővárosi könyvtárnak mai igazgatója szerint Szabó Ervin halálakor, 1918-ban a bibliotéka állománya körülbelül százhetvenezer kötet volt (benne a Ballagi-, a Vámbéry-, a Zichy-hagyaték és az akkoriban létrehozott Budapest Gyűjtemény). Ma hárommilliónyolcszázezer. A közeljövőben a minőségi ellátás jegyében megújul a könyvtári hálózat, új fiókkönyvtárat építenek a XX. kerületben és a XII. kerületben, az Ugo-csa moziban. A jövő nyitott könyvtárát pedig, amely rendelkezik a korszerű informatikai feltételekkel, a Millenáris Parkban kívánják megvalósítani.

Cs. L.

Népszabadság, 2002. okt. 16.

FKN Kőbányán

– Családi programok gyerekeknek –

MEDVEÜNNEP

„**Mézes puszedli és málnaszörp**” címmel születésnapi zsúrt rendeztünk a **100 éves játékmackó** tiszteletére.

A mackótervező **Tóthné Fábrián Eta** kiállítását október 10-én délelőtt nyílt meg a X/4. sz. (Pataky) Könyvtár gyermekrészlegében, bemutatva a magyar irodalom leghíresebb mackóhőseit: Sebők Zsigmond Mackó Urát, Bodó Béla Brumiját, Kormos István Vackor mackóját, Kányádi Sándor Kárpátokban élő Ambrus komáját (Talpas történetek), Szávai Géza detektív medvéjét, Burgum Bélust, és sok más, tősgyökeres magyar medvefamiát. A látogatók a játékok mellett láthatták azokat a könyveket, melyekben eme medvék kalandjai olvashatók. Külön kiemelésen mutattuk be a nemzetközi medveirodalmat. Az „Erdő Nagy Szelleme”, a finnugor medveisten elevenedik meg Sesztalov mondáiban, míg Misa, a tenyeres-talpas orosz mackó Tolsztoj meséiben kel életre. Mellettük Milne Micimackója, Judah Macókája és még sokféle, a mackóhősöket megelevenítő könyv kínálta magát.

A családi programon a gyerekek magukkal hozhatták saját macijaikat is, akik között szépségversenyt rendeztünk. – *Minden mackó kapott egy sorszámot, majd körbe ültek a meseszőnyegen és okosan hallgattak*, amíg Eta néni elmesélte történelmüket, amely 1902-ben kezdődött. Ekkor a The Washington Post-ban megjelent egy karikatúra Theodore Roosevelt amerikai elnök sikertelen medvevadászatáról „Teddy és a medve” címmel. Ez alapján tervezte meg egy emigráns orosz házaspár az első plüssmedvét, Teddy Beart. A sikert követően Németországban Margaret Steiff kisasszony fejlesztette ki a fiúk „játékbabáját”, a két lábon álló mackót. – *Ekkor halk dörmögés hallatszott mindenfelől.* Az angolok ugyanis azt tartják, hogy a mackók névadója a Walesi herceg, a későbbi VII. Edvárd volt. – *Még hangosabb dörmögés jelezte a nemtetszést.* Hiszen mi tudjuk, hogy Magyarországon már év tizedekkel korábban ismerték és szerették a gyermekirodalomban megjelent Mackó urat és népes pereputtyát, akiket például

Dorkának vagy Zebulonnak nevezték, és utánuk így becézték a szülők saját gyermekeiket is. Aztán ott van a híres Dörmögő Dömötör, akinek kalandjain nemzedékek nevelkedtek fel. – A *mackók neheztelése nyomban elmúlt*, amikor megszólalt a medvék indulója, és mély tisztelete jeléül maga a könyvtár vezetője vágta föl személyesen a születésnap tortát, amelyből felnőttek, gyermeknek és mackónak egyaránt jutott egy-egy szelet. A lakoma következő fogása a mézes puszelli és a málnaszörp volt, majd a szépségverseny eredményhirdetése következett. A gyerekek szavazatai alapján (a felnőttek szerint legextrémebb) óriási sárgaruhás Micimackó nyerte el a legnagyobb bödön mézet.

A medvék és kicsi gazdáik tánccal ünnepelték a győztest.



BOSZORKÁNYSZOMBAT

Boszorkányok pedig vannak! Állításunk vitán felüli, hiszen azon a bizonyos október 18-i szombaton, fényes délelőtt is jól láthatóan ott repkedtek a könyvtár légterében – már amelyiknek seprűje volt –, ott virgonckodtak az asztalok körül, ahol a *mesterséget* tanulták a „fekete könyvekből” a gyerekek.

(Hol élnek és miként tudnak ártani a boszorkányok, hogyan lehet védekezni ellenük és elhárítani a rontást?)

Olvasóink megismerkedhettek a boszorkányok minden fajtájával és rendjével, a gyermekfaló, mézeskalácsházban élő banyával, az eltévedt embert macskává változtató erdei boszorkánnyal csakúgy, mint fehérboszorkányokkal, akik alapvetően jóindulatúak. Megtudhatták egy osztrák gyermekversből például azt, hogy mit csinál a kisboszorka reggel hatkor a konyhában; hogy milyen problémái lehetnek Borcsa boszorkának, mert a fekete házában vele lakó macskája is fekete (Paul Korky történetében); mi bántja Amáliát, a világ legszomorúbb boszorkányát, aki Boldizsár Ildikó könyvében él; hogyan lázadt fel a kamasz kisboszorka Preussler regényében a vén banyák ellen.

Az is kiderült, miért nehéz felismerni őket: mert többnyire nyájassággal álcázzák gonosz szándékaikat, néha meg éppen ellenkezőleg: a jók igyekeznek szívtelebnek beállítani magukat, mint amilyenek. Erre nagyon jó példa Mary Poppins személye.

Ezalatt elkészültek a kis figurák, a borzas hajú, feketekalapos játékboszorkányok. Huss! Huss! – repkedtek a polcok között. Aztán fekete körmeikkel jól megvakarták a fejüket, hogy eszükbe jusson egy jó varázsigé, amivel benevezhetnek a versenyre. Mert minden boszor-

káynak kell, hogy legyen egy sajátbejáratú varázsigéje, amit csak ő ismer. Íme az eredmény! Például ez:

„Macskaszőr és békanyál,
ez a szombat minket vár!

.....
Varázstükröt végy elő,
Ettől leszel nagymenő!
Inga mozog jobbra-balra,
Varázsgömb a jövőt mondja,
Hallgass rá, te kis boszorka!”

Versek is születtek, például ez a haiku:

„Boszi, Boszi seprűnyélen száguldozik
hűvös völgyeken.
Macskájának szép zöld szeme
Megcsillan úgy estefe.”

Szász Ilona
X/4. sz. könyvtár

Könyvtári napok

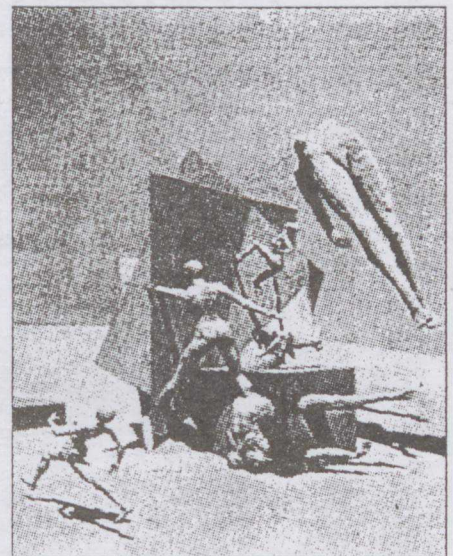


A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár az Idén ősszel is színes programokkal rendezi meg a Fővárosi Könyvtári Napokat. A nyitó nap műsor kavalkádjában a Veres Péter úti Sashalmi könyvtár is részt vett. Vendégünk volt Schmidt Egon, a híres ornitológus. Diafilmes előadását nagy érdeklődéssel hallgatta a gyereksereg. A beszélgetés után a kézügyességé lett a főszerep. Bárány Mara segítségével gyékényből, kákából készítettek állatfigurákat a gyerekek. A legügyesebbek bónokat kaptak, melyekkel ingyen lehet 1-1 CD-t, CD-ROM-ot, videót kölcsönözni.

Október 22-én 18 órára várjuk könyvtárunkba Berecz András, aki néhány éve már meglátogatót minket, ám míg akkor gyermekmeséket hozott, ez alkalommal a „18 éven felül” hallgatókra számítunk elsősorban. A hangulat fokozása végett a könyvtárosok saját készítésű pogácsával kedveskednek az érdeklődőknek.

XVI. ker. HH. Magazin, 2002. október

Hartung Sándor képei



A Könyvtári napok 2002 eseménysorozata keretében Hartung Sándor festőművész alkotásai-ból rendeznek kiállítást a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár kőbányai könyvtárában (X., Szent László tér 7-14.). A november 12-ig látogatható tárlatot Bubik István színművész nyitja meg holnap délután 5 órakor. (S. S.) Magyar Nemzet, 2002. okt. 9.

FKN Budán

Fővárosi Szabó Ervin könyvtár
Könyvtári Napok

A FSZEK BUDAFOKI KÖNYVTÁRÁBAN (XXII. Tóth József u. 36.)

2002 október 8-án, kedden

18 órakor:

Találkozás

ZÁVADA PÁL

íróval



Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A budafoki könyvtárban másodszor ülök ennél a vendégasztalnál, ismét egy író-olvasó-találkozón – ezúttal már utána, a szép számú érdeklődő közönség már elment, Mónika pedig előhúzza a vendégkönyvet. Előrelapozva látom a fényképem, hogy három éve karcsúbb voltam, most viszont több volt a vendég (mindkettő hiúsági kérdés, vagyis nem érdekes). Érdekes az, hogy már megint a könyvtárban lenni a legjobb, könyv és bor, könyvtárosi és borászati tradíciók (emlegetve), érdekes társalgások, kellemes találkozások még a levegőben.

Szeretettel ajánlom az ilyen élményeket olvasóknak és íróknak, vendégeknek és vendéglátóknak, köszönöm, nagyszerű este volt, legalábbis nekem.

Kezét csókolja – a többi olvasó lapozó keze helyett is

Závada Pál

2002. október 8-án Budafokon

A budafoki könyvtárban másodszor ülök ennél a vendégasztalnál, ismét egy író-olvasó-találkozón – ezúttal már utána, a szép számú érdeklődő közönség már elment, Mónika pedig előhúzza a vendégkönyvet. Előrelapozva látom a fényképem, hogy három éve karcsúbb voltam, most viszont több volt a vendég (mindkettő hiúsági kérdés, vagyis nem érdekes). Érdekes az, hogy már megint a könyvtárban lenni a legjobb, könyv és bor, könyvtárosi és borászati tradíciók (emlegetve), érdekes társalgások, kellemes találkozások még a levegőben. Szeretettel ajánlom az ilyen élményeket olvasóknak és íróknak, vendégeknek és vendéglátóknak, köszönöm, nagyszerű este volt, legalábbis nekem.

Kezét csókolja – a többi olvasó lapozó keze helyett is

Závada Pál

2002. október 8-án Budafokon

A FSZEK rendezésében a XXII. kerületi könyvtár munkatársai – mint már évek óta rendszeresen, és az idén második alkalommal – 2002. október 5-én délelőtt egy sétára hívták az érdeklődőket. Ez alkalommal a budafoki öregtemetőt látogattuk meg

A közel két és félórás sétán – a szép számban megjelent érdeklődő előtt – Bartos Mihály és Garbóci László helytörténészek ismertették a sétán részt vevőkkel a település és ezen elül a budafoki temetők történetét. A jelenlegi öregtemető pedig – amelyik már a negyedik a település történetében – külön érdekességeket is tartogatott. A nagyon igényesen elkészített síremlékek mellett, számtalan helyi sajátosságra hívták fel, a sétát vezetőket, a figyelmet. Külön kuriózumnak számított az öreg, több mint száz esztendőes mészkőből készült kripták szimbolikájának ismertetése, nevezetesen a holtak üzennek az élőknek. A hatalmas, közel százesztendőes fák alatti séta valójában inkább egy kultúrtörténeti kirándulásnak tűnt az elmúlt időnyomában.

Gratulálunk a könyvtár vezetőségének, munkatársainak és további jó ötletek megvalósítását várjuk. Mi pedig, lelkes olvasók, örömmel veszünk részt az ilyen rendezvényeken.

Budafok, 2002. október hava

Egy könyvtárlátogató olvasó

FKN Csepelen

„Szombaton szép napos, de kissé szeles, eső nélküli idő lesz. A hőmérséklet reggel 8, délután 17, este 11 fok körül alakul” (Népszabadság 2002. okt. 5-i számából).

Úgy gondolom, hogy a könyvtári napon dolgozó kollégák, és a meghívott vendégek bizakodóak voltak a fenti időjárás-előrejelzést illetően. Nem véletlenül, mert a könyvtári napok keretében megrendezett csepeli vásár helyszíne a XXI/4-es fiókönyvtár előtti sétáló utcában zajlott, a szabadban.

Évek óta hagyomány már ez a vásár. Könyv, videó-kazetta, folyóirat és egyéb más használt dokumentumokat árusítunk. Minden csepeli könyvtár részt vesz a saját portékájával. Ezen a napon az ide látogatók nagyon aktív vásárlóknak bizonyultak. Alighanem kölcsönösen jó üzletet kötött mindenki. Sokan találtak számukra hasznos, jó és olcsó könyveket.



Emellett más-más programmal is vártuk az érdeklődőket. Idén a M.É.G. Színház „Táltos csikó” c. szabadtéri utcaszínház előadását hívtuk meg. Óriásbábokkal, zenével színesített produkciójuk nagyon látványos volt. Azt hiszem, hogy ilyen hosszú sárkányt (legalább 5 m hosszú) még nem láttunk „megelevenedni”. A mese végén a szereplők bevonták a nézőket egy közös játékba, és ezzel záródott az előadás.



A gyermekek részére kézműves foglalkozást tartottunk, ahol a természetben található anyagokból sok apró tárgy készült. Ezzel párhuzamosan aszfalt-rajzverseny zajlott, ahol minden alkotás készítője kisebb ajándékkal távozott.



Reméljük, hogy könyvtáraink népszerűsítése érdekében, ismét tettünk valamit. És ha csak a jelenlévőkre gondolok, már akkor is kellemesen és hasznosan töltöttük el ezt a napot.

XXI/4. sz. könyvtár dolgozói



„Vá póle birjózá sztájálá...” Trojka Teaház az Üllői úton

Lassan hagyománynak nevezhető, hogy a Könyvtári Napok alkalmából a kispesti könyvtárosok többet kínálnak olvasóiknak annál a pusztán ténynél, hogy évente egyszer több mint 24 órán át folyamatosan nyitva tartanak. Idén Orosz est résztvevői lehettek október 11-én, péntek éjjel az érdeklődő könyvtárhasználók és a kollégák.

A belépőknek már az ajtóban azt sugallta a ropogós kerek kenyeret, sőt kínáló, orosz népviseletbe öltözött kollégánál szívélyes mosolya: a vendéglátást itt nem veszik fél vállról. Az est – a műsor – kezdete előtt volt idő még megnézni a kiállítást, ahol a fényképeken (a Bolsoj, a hagymakupolás templom, Viszockij portréja) kívül cirillbetűs újságok, mesekönyvek, bakelit lemezek idézték az orosz szellemiséget, a Matroska-babák, az eredeti usánka (tudod: innen, a GUM-ból) és a hatalmas szamovár pedig a hétköznapi hangulatát. Ünnepi és vidám mozzanatok váltották egymást végig az est folyamán is.

Az alaphangulatot Omegáék adták, a pult mögül áradó Léna című dallal. Majd Koltai Róbert tolmácsszámán lehetett jókat derülni. Forgács Szilvia színművésznőtől

élmény volt hallani Tatjana levelét, de legalább ekkora élmény volt a Kispesti zeneiskola tanárainak műsora. Czuczu Irina, Darvassy Andrea és Vékássy Jelena Gilinka zongoradarabokat, majd Puskin-verseket adtak elő – előbb eredeti nyelven, majd magyarul. Itt éreztem először az est folyamán, hogy ha valaki érzelmileg nagyon erősen kötődik egy vershez, ez olyannyira átsugárzik az előadásba, hogy ugyanolyan élmény hallgatni őt, mint egy profi előadóművészt. Még erősebb volt ez az érzés, amikor Hegedűs Iván előadóművész tolmácsolásában előbb orosz népdalokat, orosz bárdok (Okudzsva, Rozenbaum) dalait, végül az orosz irodalom fenegyerekének, Viszockijnak a dalait hallgathattuk. A hihetlen érzelmi töltéssel, oroszul előadott dalokat hallgatva úgy éreztem, az előadó sokszor nem a könyvtár polcát látja maga előtt. A Corelli Trió műsora után Vadnay Tünde előadóművész adott elő egy Ilf-Petrov humoreszket, amelyről nehéz volt elhinni, hogy 1936-ban íródott, olyannyira mainak tűnt. Az est folyamán a népviseletbe öltözött könyvtárosok kísérőjeként többször felbukkant (életnagyságban) a nagy, orosz medve, akitől azért nem félték

a gyerekek sem, mert a medve bajszos és mindig mosolygós száját nem takarta a fekete bundás jelmez. Volt daltanulás is, nem is egyszer. Így fújhattuk – némi gyakorlás után egyre magabiztosabban és egyre nagyobb élvezettel az Áll egy ifjú nyírfa a réten kezdetű népdalt, vagyis: Vá póle birjózá sztájlá



A vodkaió versenyre kicsit hezitálva állt rajthoz a három önkéntes, talán a lebrándó mennyiség (1/2 liter) tűnt első hallásra ijesztőnek. Ám az első pillanatok után nyilvánvalóvá vált a turpisság: a versenyzők torkán azért csúszik olyan hihetetlen iramban a vodka, mintha vizet innának – mert vizet itattak velük a csalafinta könyvtárosok. A verseny győztese aztán természetesen már egy üveg valódi Kalinkával távozhatott.

A mintegy száz teaház-látogató nem csak szellemi, de kulináris élvezetekben is részesült. A Trojka Teaházban kapható volt

erős orosz tea, kaviáros szendvics és frissen sült, valódi pirog is (Pálos Bea jóvoltából). Ez utóbbi erősen megosztotta a jelenlévőket annak a fontos kérdésnek az eldöntésében, miszerint a húsos vagy a káposztás pirog-e az igazi csemege. Éjfélét úgy tűnt, a verseny abszolút döntetlenre áll. Ekkorra hűlt le fogyasztható hőmérsékletűre a hatalmas kondér scsi, amelyből a vendéglátók mindenkit meghívtak egy kóstolásra.

Éjfél után már „csak” a vetélkedő és a játék volt hátra az előzetesen megígért programból. Ez utóbbi jellemzésére talán elég annyi, hogy a Budapesti Nap jelenlévő újságírónöje sem tudott ellenállni a kísértésnek...



Ha most megkérdeznék, mi a titka az Üllői úti éjszakák sikerének, azt felelném: végy kellő számú lelkes olvasót, akik szívesen adják tudásukat, tehetségüket, egyéniségüket alapanyagként. Add hozzá a fáradtságot nem kímélő lelkes könyvtárosi gárdát, fűszerezd meg tucatnyi ötlettel, játékkal, vidámsággal. „Csak” ennyi a talán nem is olyan titkos recept.

Berta Éva
XX/2. sz. könyvtár



Könyvtári Napok a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Központi Könyvtárában

Kitüntettek

Az *In honorem artis bibliothecariensis* – Szabó Ervin Emléklap elnevezésű díjat 2002-ben **Karakó Józsefné** az I/1-es könyvtár munkatársa kapta.

Indoklás:

A 2002. évben előtérbe került az idősek, betegek segítése, és ennek keretében a házzhozállítás megszervezése. Az I/1-es könyvtár – és ennek vezetője Karakó Józsefné – az év során áldozatos munkájukkal próbálták megkönnyíteni a kerület idős lakosainak mindennapjait azáltal, hogy rendszeresen biztosították számukra az olvasnivalót.

Az I. kerület idős kerület, sok a nyugdíjas, ágyhoz kötött ember, így fokozottan igényelik a szolgáltatást, hisz jó néhányuk számára ez az egyetlen kapcsolat a külvilággal. A velük való törődés a gyakorlatban meghaladja a könyvtárosi alaptevékenységeket, közelít a szociális munka egyéb válfajaihoz.

Karakó Józsefné átérezve az idősek problémáját vállalta a könyvek házzhozállításának megszervezését. Az év során pályázott a Soros Alapítványnál egy ingyenes „zöld” telefon számra, így a rászorultak költségmentesen jelezheték igényeiket a szolgáltatásra az egész budai területen.

Az Önkormányzattal való jó viszony kialakításával autót tudott szerezni a szállítás lebonyolítására, így kéthetes rendszerességgel tudják megoldani a könyvek cseréjét. Különösen kiemelendő ez, ha tekintetbe vesszük, hogy csupán három kerületben megoldott az autóval történő házzhozállítás.

Az állomány építésénél külön figyelmet fordít ennek az olvasói rétegnek a színvonalas ellátására. Külön érdeme, hogy olyan munkatársakat tudott megnyerni az ügynek, akik alkalmassak e feladat kulturált ellátására, hisz mindannyian tudjuk, sok türelem, empátia kell a négy fal közé zárt emberekkel való foglalkozáshoz.

Főigazgatói dicséretben részesült:

Baksán György

1996 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban. TMK kőműves, sokoldalúan képzett szakmunkás, nemcsak alapszakmájában, hanem más szakterületeken is jó színvonalú teljesítményre képes, melyet számos tagkönyvtár felújítása alkalmával bizonyított már.

Balog Gáborné

Tanulóéveit is a kötészetben töltötte, ezzel együtt 25 éve könyvtárunk dolgozója. Az itt töltött negyedszázad alatt munkáját a minőség és a precizitás jellemezte.

Bihari Zsuzsa

1990 óta a Dagály utcai könyvtár munkatársa, 1998 óta gyermekkönyvtáros. Lelkiismeretesen, remek fantáziával készül a csoportos foglalkozásokra, a gyerekeknek kézműves klubot szervezett. Feladatát kitűnően látja el, munkájának eredményeképpen a gyermekolvasók száma háromszáz fővel nőtt. Egyéb szakmai munkáit is hasonló odaadással végzi.

Brilló Zoltán

Az Üzemfenntartási Osztály munkatársa, az újjáépített Központi Könyvtár megnyitása óta portás-biztonsági őrként dolgozik. Részt vett az új kollégák betanításában, munkáját nagy figyelemmel és pontossággal látja el

Erdélyi Annamária

15 éve, a Szerzeményezési és Feldolgozó Osztályon kezdett dolgozni, majd 1995-től a Szociológiai gyűjtemény munkatársa lett. Pontos, alapos, megbízható munkaerő. Feldolgozó és tájékoztató munkáján kívül a magyar szociológiai szerzeményezés kontrollját végzi, és részt vesz a Corvina analitikus moduljának kidolgozásában.

Fábián Andrea

1996 óta a csillaghegyi könyvtár munkatársa, ez év júliusától vezetője. A könyvtári munka minden fázisában színvonalas, kiegyensúlyozott teljesítményt nyújt, amelynek eredményeképpen a könyvtár az olvasók igényeit messzemenően figyelembe vevő, magas szintű könyvtári szolgáltatást biztosít.

Fábián Edit

A Belvárosi, majd az Észak-pesti régióközpontnak megalakulása óta munkatársa. Kezdetben mint feldolgozó-asszisztens dolgozott, majd fokozatosan átvette a szerzeményezés és feldolgozás irányítását, felsőfokú szakképesítést szerzett. Jó szakember és jó kolléga, magas színvonalú teljesítménye lehetővé teszi a régió egységeinek kiegyensúlyozott dokumentum-ellátását.

Fábián László

Segéd munkás- gépkocsivezető, munkáját szorgalmasan végzi, új feladatokat is szívesen vállal. Segítőképzés, mindig tenni akaró hozzáállásával nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a hálózati könyvtárak zökkenőmentesen üzemeljenek.

Földényi Krisztina

1993 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban. Munkáját a Pataky könyvtár gyermek részlegében kezdte, majd innen került át a XVI/2-es könyvtárba. Gyermekkönyvtárosként végzett odaadó munkája, könyvtári foglalkozásainak színvonala és híre ismert.

Gyenes Istvánné

1997 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban, feladatait megbízhatóan és lelkiismeretesen végzi. Munkájával jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a Perlési Csoport zökkenőmentesen működjön.

Hegedűsné Zöldi Hedvig

1991 óta vezetője a VIII. kerületi Kálvária téri könyvtárnak. Munkáját szakmaszeretettel és nagyfokú igényesség jellemzi, a könyvtárat példásan vezeti. Könyvtárosi tevékenysége kiemelkedő.

Kocsis Péterné

1997 óta dolgozik intézményünknel, jelenleg a József Attila lakótelepi könyvtár megbízható munkatársa, a közelmúltban szakmai végzettséget szerzett. Pontos, lelkiismeretes munkája elismerésre méltó.

Lukács Jánosné

1970 óta a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár munkatársa, több mint tíz éve a Szerzeményezési és Feldolgozó Osztály egyik csoportvezetője. Fontos szerepe volt az új könyvtár állományának kialakításában; az osztályozási rendszer váltásával, a tartalmi feltárás gépesítésével kapcsolatosan folyamatosan magas színvonalú szakmai munkát végez.

Mayer Vivian

1980 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban. 1995-ben feladatuk kapta a Vízivárosi Olvasóterem állományának kialakítását, szolgáltatásainak megszervezését, amit szakmailag igényesen oldott meg. Elismerésre méltó a lakossági közhasznú információszolgáltatás valamint az Európai uniós gyűjtemény létrehozásában végzett tevékenysége.

Nagy Zita

1999 óta a Budapest Gyűjtemény fényképtárában dolgozik, munkáját szakmailag igényesség jellemzi. A digitális képi adatbázis fejlesztése és a fényképek szolgáltatása terén kifejtett sokoldalú tevékenysége elismerésre méltó.

Németh Lászlóné

Az Üllői úti könyvtár körültekintő, segítőkész munkatársa, neki köszönhetően napról-napra tisztta, barátságos könyvtár fogadja az olvasót, könyvtárost egyaránt.

Oláh Krisztina

2001-től az Általános Tájékoztató Csoport munkatársa. A szabadpolcos kölcsönző és az Internet-szolgáltatás valamennyi munkafolyamatában részt vesz, kitűnő munkát végez a felhasználók oktatása, az oktatás tematikáinak, segédleteinek kidolgozása terén.

Szakács Edit

Második éve megbízott könyvtárvezetőként dolgozik a kelenföldi könyvtárban. Az új munkakört zökkenőmentesen vette át. Körültekintően, szakmai hozzáértéssel tevékenykedik a régió szerzeményezési bizottságában, magas színvonalon oldotta meg a könyvtár előtt álló feladatokat, amelyek közül kiemelkedik a honosítás befejezése, a szabadpolcos állomány bővítése.

Szecsei Lászlóné

1980 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban, szakmai pályafutását gyermekkönyvtárosként kezdte. Később a XVI/1. Könyvtár munkatársa, majd 1980-tól a IV-es régió, 2000-től pedig a Kelet-pesti régió igazgatója. Szakmai felkészültsége, jó szervezőképessége, emberi magatartása, több éve végzett eredményes munkája elismerésre méltó.

Tóth Anikó

1985-ben kezdett dolgozni a Munkásotthon utcai könyvtárban. 1987-ben gyermekkönyvtárosi tanfolyamot, 1996-ban könyvtár-informatikus szakot végzett. Tájékozott, megfontolt, minden elméleti feladatot kiválóan old meg, az új ismeretek iránt fogékony. Gyermekfoglalkozások, vetélkedők anyagának összeállításában, az olvasószolgálati munkában számítani lehet széleskörű ismeretanyagára, segítőkézségére.

Tőtősné Török Andrea

A megújult Nagykőrösi úti könyvtár fiatal, lelkes munkatársa, aki jelentős részt vállalt a felújításhoz kapcsolódó munkálatokban. Elsősorban az ő érdeme a számítógépes kölcsönzés előkészítése, zökkenőmentes alkalmazása.

Váry Zsuzsa

1969 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban. Az utóbbi években a Közhasznú Információs Szolgálatnál dolgozott, 2001-től a Gyerekkönyvtár munkatársa. Az olvasószolgálati munkát szívvel-lélekkel végzi, a gyerekkönyvtár munkájának szervezésében, programok összeállításában, vetélkedők rendezésében kamatoztatja szervezőképességét, szakmai hozzáértését.

Vuncs Anikó

Huszonöt éve áll a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár szolgálatában. Jelenleg a XIV/4-es könyvtár meghatározó munkatársa. Megbízható, pontos. Dinamikus munkavégzése biztosítja a könyvtár fejlődését és az olvasók tökéletes kiszolgálását.

Zsilka Éva

1998 óta dolgozik a Munkaügyi Osztályon. Jó a kapcsolata a tagkönyvtárakkal, az osztály számíthat a munkájára rendkívüli esetekben is.

Főtanácsosi címet kapott:**Földváry Zsuzsa**

1982 óta munkatársunk, a kilencvenes évek elején került a Központi Ellátó Szolgálathoz. Ott szerzett tapasztalatait, széleskörű könyvismeretét 1998-tól a Szerzeményezési és Feldolgozó Főosztályon kamatoztatja. Kezdetben a kötelességszolgálatból származó, majd a teljes magyar nyelvű könyveszerzés felelőse volt. Két éve feladatköre a CD-ROM központi gyarapításával bővült. E terület gazdjaként állandó kapcsolatot tart a kiadókkal és a hálózat munkatársaival, rendszeresen szervez bemutatókat. Munkáját folyamatosan magas színvonalon, önállóan végzi.

Tanácsosi címet kapott:

Gelsei Andrásné

A Kölcsonyi és Raktári Osztály munkatársa, 1999 óta dolgozik intézményünknel munkáját a Központi Ellátó Szolgálat könyvszolgálatánál kezdte tájékoztató könyvtárosként. Szorgalma és lelkiismeretessége közismert. A Központi Könyvtárban a hálózati könyv-átkölcsonyzen kívül az országos könyvtárközi kölcsonyzen is feladata. Gyorsan alkalmazkodva az új feltételekhez, az ODR által közvetített kéréseket teljesítve, mennyiségében és minőségében is kiváló munkát végez.

Porogi Gabriella

A Böszörményi úti könyvtár dolgozója, kiváló tájékoztató könyvtáros. Hatalmas munkabírással, felelősségérzettel, hivatástudattal végzi munkáját. Az olvasókkal nagyon jó a kapcsolata, szívesen és sokat segít a szakmát kezdő kollégáknak.

Serly Cecilia

A Zenei Gyűjtemény munkatársa, 1998 óta dolgozik könyvtárunkban. Tájékoztató és feldolgozó munkát végez. Elsősorban a kották feldolgozásáért felelős, de a Corvinában végzett valamennyi munkában kulcsember. Ideális zenei könyvtáros, ügyes, pontos, pontossága és kitartása közismert, ennek köszönhetően az olvasók és a kollégák egyaránt kedvelik.

Munkatársi címet kapott:

Bóiné Alexics Katalin

1991-1997-ig, majd 2000 májusától dolgozik a Számviteli Osztályon kontírozó könyvelői munkakörben. Munkáját lelkiismeretesen és pontosan végzi, egyéb szakmai feladatok ellátásában is maximálisan lehet rá számítani.

Kugler Éva

A Központi Könyvtár titkárságán dolgozik 2000 óta. A titkárnői feladatokat és a könyvtár adminisztratív feladatait lelkiismeretesen ellátja, amellyel igen sok terhet vesz le a középvezetők válláról. Empatikus képessége és segítőkészsége előnyös ezen a poszton, a könyvtár munkatársainak nagy segítségére van intézményen belüli ügyes-bajos dolgaik intézésében. Munkája és emberi hozzáállása elismerésre méltó.

Oláh Ferenc

Tmk lakatosként 1980 óta dolgozik az intézménynél, tehát a legszorosabban vett törzsgárdához tartozik. Ebből fakadóan jó ismerője a hálózatnak, szakmai tudásának nemcsak a Műszaki Osztály, de az intézmény is nagy hasznát veszi.

Pál Sándorné

A XXII/3-as könyvtár munkatársa. 1996 óta három budafoki könyvtár takarítását látja el. Tevékeny részt vállalt a könyvtár felújítását követő munkákból, kiemelkedően szorgalmas, megbízható, nélkülözhetetlen kolléga.

Szemes Andrienn

1992 óta dolgozik a könyvtárban. A Szerzeményezési és Feldolgozó Osztály munkatársa, évek óta önálló munkaköre a folyóiratok rendelése, kezelése, állományba vétele. Jelenleg részt vesz a Corvina periodika moduljának kialakításával kapcsolatos munkákban.

Tóthné Movik Adrienn

A Dél-pesti régióban négy éve végzi körültekintően, gondosan a számítógépes feldolgozást, aktív részese a honosítási munkáknak. Gyors és pontos munkájának is köszönhető, hogy az új könyvek az olvasók – és a könyvtár – számára elfogadható időn belül a könyvtárakba kerülnek.

Pro Bibliotheca Civica kitüntetést kaptak:



Kovács Györgyi

1974-ben kezdte munkáját a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kerepesi úti gyermekkönyvtárában. 1975-től 12 évig volt a József Attila lakótelepen működő könyvtár munkatársa, itt a könyvtári munkafolyamatok mindegyikét megismerte, gyakorolta. Aktív résztvevője volt a családi könyvtárak kialakításának.

1981-ben elvégezte a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola történelem-könyvtár szakát. 1982-ben a Mester utcai könyvtár, majd 1986-tól a Boráros téri könyvtár vezetője lett.

1991-ben pályázat útján elnyerte a IX. kerületi főkönyvtár vezetői állását. Igazgatása alatt a kerület két könyvtárát is felújították, korszerűsítették.

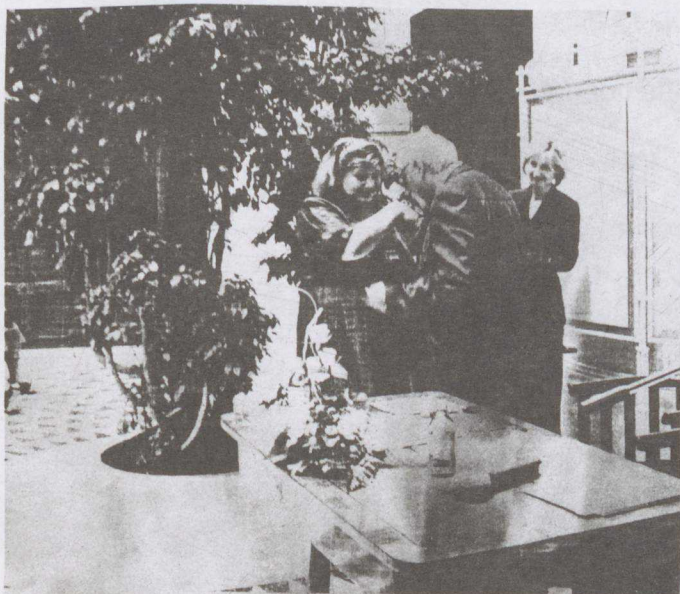
1995-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szakinformaticus diplomát szerzett. A hálózati átszervezés után a Fővárosi Szabó Ervin könyvtár legnagyobb könyvtárának a X/4-es Pataky könyvtárnak a vezetője lett. Vezetése alatt a könyvtárat 1998-ban tatarozták, felújították. Nagy szerepe volt a könyvtár megújításában, korszerűsítésében, új szolgáltatások bevezetésében, valamint a modern információs technika alkalmazásában. A könyvtár állományát honosították, bevezették a számítógépes kölcsönzést.

A könyvtár tevékenységét rendszeres, színvonalas rendezvényi kínálattal és változatos kiállítási programokkal színesíti. Aktívan részt vesz a X. kerület kulturális életében. Kiemelkedő szervezési képessége mellett rugalmasság, megújulási készség is jellemzi. Az évek során több szakmai tanfolyamot elvégzett, az új kihívásoknak megfelelően vezetőképzésben, könyvtári minőségbiztosítási tréningen vett részt. Hozzáértő szakmai vezetésével a könyvtár minden területén jelentős fejlődést ért el.

1981 óta tagja a Magyar Könyvtárosok Egyesületének, 1995-ben beválasztották a Közkönyvtári Egylet vezetőségébe. Évek óta tagja és jelenleg vezetője a Közalkalmazotti Tanácsnak. 1999 óta a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és a Pest Megyei Könyvtár által szervezett könyvtáros-asszisztensképző tanfolyamon olvasószolgálati ismereteket tanít.

Mindezek alapján méltó a Pro Bibliotheca Civica kitüntetésre.





Pobori Ágnes

Könyvtárosként, vezetőként, régióigazgatóként hosszú évek óta bizonyítja magas szintű szakmai tudását.

1970-ben kezdte pályáját a Boráros téri könyvtárban, itt tett szert azokra a biztos alapokra, amelyek ma is meghatározzák a könyvtárosi filozófiáját. 1980-ban felsőfokú szakmai végzettséget szerzett, a könyvtár vezetője lett, majd 1982-től a VI. kerületi könyvtár vezető-helyettese, 1983-tól vezetője. Megújította az Andrásy úti könyvtár arculatát; barátságosakká váltak belső terei, új szolgáltatásokat vezettek be, jól használható állományt alakítottak ki.

Szakmai ismereteit folyamatosan frissíti, 1989-ben egyetemi szintű szakmai végzettséget, 1995-ben szakinformatikus diplomát szerzett. Jelentős szerepet vállalt a számítógépesítési program részfeladatainak kidolgozásában.

1994-ben a 6. régió igazgatója lett, 2000 óta az Észak-pesti régió igazgatója. Kiváló emberismereten alapuló döntésekkel, határozott vezetői koncepcióval – amelynek fontos eleme munkatársai önálló kezdeményezéseinek, ötleteinek támogatása, a kreativitás felkarolása – irányítja a régió munkáját. Széles látókörű, korszerű ismeretekkel rendelkezik, jó helyzetfelismerő képessége nélkülözhetetlen.

Kifogyhatatlan energiával vesz részt a szakmai közéletben. Évekig felelős szerkesztője volt a Könyvtári Híradónak, évtizedek óta külső munkatársa az Új Könyvek szerkesztőségének, publikál. Tanítja a pályakezdő fiatalokat; a könyvtáros-asszisztensképző tanfolyam előadója, főiskolai, egyetemi szakmai gyakorlatok vezetőjeként vállal aktív szerepet.

Nevéhez számtalan kulturális program ötlete és megvalósítása fűződik, amelyeket mind elméleti síkon, mind a gyakorlatban kiválóan old meg. Kezdeményezője, évek óta szervezője a Múzeumi Majális könyvtári részvételének, valamint a nagyszerű Fővárosi Könyvtári Napok programsorozatának. Kiemelkedő jelentőségű volt 2000-ben a könyvtári villamos, mint könyvtártörténeti kuriózum indítása, 2001-ben a könyvtári vidámpark, az év legnagyobb és legsikeresebb rendezvénye, ebben az esztendőben pedig a „Természetesen könyvtár” című eseménysorozat.

A kitüntetés magas szintű szakmai munkásságának elismerése

Nemzeti könyvtárigazgatók látogatása a FSZEK-ben

Jelentős esemény színhelye volt a napokban a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár. 2002. szeptember 28-án Európa Nemzeti Könyvtárainak igazgatói tettek látogatást intézményünkben. Az Országos Széchényi Könyvtár meghívására hazánkban tartózkodó, a CENL (Conference of National Librarians) konferencián résztvevő, közel 40 fős delegációt dr. Fodor Péter, a FSZEK főigazgatója, valamint Nagy Anna a Központi Könyvtár igazgatója fogadta. Az Országos

Széchenyi Könyvtárat dr. Monok István főigazgató és Rády Ferenc Általános Főigazgató-Helyettes képviselte. A közelmúltban felújított és kibővített könyvtáráépületet Fodor Péter mutatta be az intézményigazgatóknak, akik nagy elismeréssel fogadták a könyvtár szakmai eredményeiről, olvasói látogatottságáról, az elvégzett rekonstrukcióról, valamint a további fejlesztési koncepcióról szóló tájékoztatóját. A vendégek nevében dr. Jean-Frederick Jauslin, a Svájci Nemzeti Könyvtár igazgatója mondott köszönetet, aki a látottakról szóló értékelésében külön kiemelte azt, hogy könyvtárunk szakmailag és építészetiileg egyaránt nemzetközi szinten is kiemelkedő példája a tradicionális és a modern, a hagyományos és az új harmonikus ötvözésének.

Szabó Tünde

S(n)itt

Nincs nagyobb öröm, mint a jól végzett munka után hátradőlni. Na, ez az amit mi még(!) nem tehetünk meg. De történt egymás, amiről remélem, nem csak nekem jelent élvezetet beszámolni, hanem olvasni is szórakoztató (és tanulságos) lesz...

A XVIII/3-as könyvtárban tavasz óta némileg zaklatottak a viszonyok. A honosítással, felújítással kapcsolatos teendők mindazok számára ismertek, akik megjárták már ezt a mókuskereket. Minket is megszédített egy cseppet a forgás. De lássuk milyen helyi sajátosságok adták zamatát a munkának.

Adva van egy – skandináv tervek alapján mintegy 20 évvel ezelőtt – könyvtárnak tervezett épület. Sajnos elég sajátos fogalma lehetett a tervezőnek egy könyvtárról. Maradandót akart alkotni, és ez sikerült is neki. A mostani felújítás sem tud minden problémát orvosolni (pl. a nyithatatlan ablakok előtti, egyesek szerint tankcsapdának szánt 30 cm mély vályúk és a belőlük süllyesztett fűtőtestek maradnak). Sikerül viszont megszabadulni az ablakokra belülről(!) szerelt rácsoktól, a könyvtárat némileg zezzugossá tevő falak egy részétől, a néhol meglepő helyre szerelt világítótestektől, a 45°-os lejtésű akadálymentesítéstől (szerencsére a közelben van egy rendelőintézet...) és sok más kedélyborzoló furcsaságtól.

Lesz egy 21. századi igények kielégítését szolgáló könyvtár, dinamikus színvilággal, oldottabb belsőépítészeti megoldásokkal, megújuló szolgáltatásokkal (korszerű Internet, DVD-kölcsönzés stb.). De ezt majd saját szemetekkel is láthatjátok (a nyitás tervezett időpontja december 12.)!

A felújítást azonban megelőzte a honosítás, hiszen – természetesen – elektronikus kölcsönzéssel nyitunk. A honosítást pedig az állománytisztítás. Köztudott, hogy ajándékot kapni jó (annál ugye csak adni jobb...). Nekünk nagyon jó dolgunk volt az elmúlt években. Derékig járunk ugyanis az ajándékkönyvekben. Intő példaként szolgáljon mindenki számára, hogy nem a duplumosítás, a selejtezés jelentette a legnagyobb feladatot – pedig kb. 4-5000 könyvet vontunk ki – hanem a mindenünnen és folyamatosan előkerülő ajándékok. Természetesen a használható részét feldolgoztattuk, de a többit értékesítettük vagy tovább ajándékoztuk (mert ugye adni jó!).

A honosítás természetesen a legnagyobb kánikulában zajlott. A meleg ellen mi halkan, a szünetmentes áramforrás viszont idegtépő csipogással tiltakozott. Kétnaponta pedig elromlott a liftünk, megérezve, hogy felújításának, cseréjének nincs (nem volt) fedezete. Katalógusunk fiókjait még most is gyomrában rejti.

A kiköltözésre hirtelenjében valahogy kevés idő maradt. Az ég áldja a szállító fiúk türelmét (ld. embernyi – szűrős – csavarpálmánk emeletről való lehozatala) és energiáját (melyet mi csak folyamatos ásványvíz utánpótlással tudtunk meghálálni). Szórakoztató volt, hogy a Szőrény utcai raktár bedugulása miatt – a fizika törvényeit meghazudtolóan – kellett egy, az önkormányzattól kapott helységbe mindent(!) beszuszakolni.

Most pedig várunk. Várjuk, hogy minden elképzeléseink szerint alakuljon: olvasó és könyvtáros közös öröme. A várakozás perceit pedig olvasói adatbázis építéssel, CORVINA tanfolyammal, programtervezéssel színesítjük, miközben segítő kezünk nyoma rajta marad az egész Dél-pesti régió...

Farkas Ferenc

Mindenféle apró....

Tanulok mobilul. Csak úgy, azaz sehogy. Valójában nem is, csak amennyire reámragad, mint bogáncs az erdőszélen. Meg hát nem is tudom, hogy minek, mivel hogy nincsen. Igen ám, de akármerre visz is utam, óva-óvatlan belébotlom az újmagyarba. Közértbe menet, villamoson, erdei sétán, könyvtárban, temetésen. Akárhányszor is fáradt lelkem elrugaszkodna e sárgolyótól, valakinek a zsebében, táskájában megszólal a ketyere.

– Hol vagy most, helyileg? Kérdi a hívott, egy szuszra közölvén, hogy ő meg a Kisrablót utcai megállónál jár, amúgy meg találkoznak negyed négy magasságában, na, csá....

Addig-addig hallottam e fenti elmecsavart, mígnem gondolkodóba estem. Éreztem is aznap, hogy nem megy úgy semmi, ahogyan szeretném. Hiába, no, a gondolkodva létről már Descartes is gyönyörű, satöbbi, satöbbi...

Szóval, amint mentem-mendegéltem, úgy az emberélet útjának felén eszembe jutott, hogy felhívnám régi cimborámat, Vátesz Olivért az északnyugat-budai régióközpontban. Helyileg. Nosza!

Elő a könyvtári telefonkönyvet, nagy sebesen átlapozom a fölös oldalakat, szemem a (telefon)-számon, tárcsa. Túlnan halk zene, Brahms (többnyire). Altkategóriás hölgy informál:

– Kérem, amennyien tudja a hívott fél mellékének számát és ha nyomógombos készüléke van, tárcsázza, ha nem, várja meg a kezelő jelentkezését.

Innen a dolog egyszerű, vagy tudom, vagy nem tudom. Mindenesetre a feladat megoldása a százforintos kategóriába tartozik. Viszont.

Mi van akkor, ha Vátesz barátom, akivel utoljára a „Százéves a Göldömösi Olvasókör” című egész estés kiállításon találkoztam még az átkosban, úgy akárhány éve, már nem abban a könyvtárban dolgozik (mert már nyugdíjas, mert átkerült egy másik könyvtárba, mert a könyvtár bezárt, mert felvette felesége leánykori nevét, mert ezer és egy oka lehet annak, hogy egy embert ne találjunk meg), szóval mi van akkor, ha ... és nincs tovább, mert akik együtt dolgoztak vele, azok ugyanúgy, esetleg úgyabbul

Summa summárum, kellene egy új, megbízható hálózati (központtal együtt!) telefonkönyv. Az sem lenne baj, ha mindjárt név- és könyvtár szerint is lehetne benne keresni. Esetleg mobilszám, Internetes levélcím is gazdagíthatná az információhalmazt. Még belső használatú CD-n is el tudom képzelni a kiadványt, hogy a munkatársak jókedvének fényesítésével megbízott illetékes – miután rápillantott a naptárban esedékes névnapra – röpke másodpercek alatt tudomást szerez arról, hogy a hálózatban éppen negyvenhét kolleganő viseli az aznapi nevet, szakavatott ujjmozgással mintegy bokrétába szedi a hölgyeket, majd elektroniké sok boldogságot kíván nekik mind az intézetvezetés, mind pedig a maga nevében, satöbbi....

Még komolyabban: tényleg ránk férne már egy új telefonkönyv és nemcsak a névnapok miatt.

Na visszahall, mielőtt lemerülök....

Aknay Tibor

EZ (LESZ) TÖRTÉNT...

Kedves kollégák!

Könyvtárunk az IBK pályázatán számítógépeket nyert a használók képzésére és referencia könyvtárként a megyében oktató könyvrakat segítő módszertani ötletekkel, segédanyagokkal.

November 14-ére konferenciát tervezünk melynek címe: Olvasók a XXI. század könyvtárában. A könyvtárakban folyó felhasználóképzés elméleti alapjai és gyakorlati tapasztalatai.

Frank Rózát kértük fel a felhasználóképzéssel kapcsolatos elméleti alapok ismertetésére.

A gyakorlati munka tapasztalatairól Központi Könyvtárunk és egyik kerületi könyvtárunk munkatársa számol be. Szívesen vennénk további oktatók jelentkezését, akik 10-15 percben számolnak be tapasztalataikról.

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatársak

Komáromi András csoportvezető (TMK), *Szabó Tünde* rendezvényszervező (Főigazgatói Titkárság), *Sághi Ilona* szakreferens (Főigazgatói Titkárság), *Kaposi Ildikó* könyvtáros (Központi Gyermekekönnyvtár), *Oreráné Stauróczky Zsuzsa* könyvtáros (Központi Könyvtár), *Zódi Imre* könyvtárvezető (XXI. Könyvtár).

Kinevezés

Paunoch Éva (XIV/2.) megbízott vezetőnek.

Nyugdíjba vonulás

Dr. Bardócz Antalné (Olvasószolgálati Főosztály) *Farkas Jánosné* könyvtárvezető (XIV/2.), *Ferencziné Seres Mária* könyvtáros (XIX/1.), *Kovácsné Sprigó E.* könyvtárasszisztens, *Krecsmáry Lászlóné* könyvtáros (XII/1.), *Lakatos Lajos* könyvtárasszisztens (X/6.), *Varga Sarolta* könyvtáros (XI/4.), *Varró Istvánné* könyvtáros (III/7.).

Újszülöttek

Lukácsiné Mészáros Ildikónak (Számviteli Osztály) *Gergő* és *András*, *Murányi Krisztinának* (I. ker.) *Laura Rebeka* nevű gyermeke született.

A szülőknek és a babáknak jó egészséget kívánunk!

A szerkesztőség a továbbiakban az alábbi e-mail címen is várja a cikkeket, olvasói észrevételeket:
khirado@freemail.hu

Kapuvári Zsuzsa felelős szerkesztő
Aknay Tibor, Dr. Babákné Kálmán Mariann,
Bendzselné Mráz Borbála, Berta Éva,
Cigányik Anikó, Hamar Krisztina, Kiss Eszter,
Novák Péter
Felelős kiadó: Fodor Péter főigazgató



Megjelenik havonta.
Ára: 10,— forint.
Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.
Szedés, tördelés, nyomtatás:
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda
ISSN 0139-1917.
Táskaszám:2002/216